

Y yo le digo: si usted de verdad tiene esa noción de la ética que aquí ha dicho, supongo —y no me cabe ninguna duda— que va a votar en contra de eso porque, si no, usted será partícipe de que precisamente se desvíe dinero para hacer lo contrario de lo que usted hoy, aquí, acaba de presentar. Y estoy seguro de que usted lo hará, y alguien más de los que han hablado también lo harán porque, si no, es un contrasentido, es una incoherencia, es un engañar a esta cámara, señoría.

Porque, al final, hemos visto cómo el Nou d'Octubre, el coste aproximado de su campaña ha sido de 600.000 euros (*se sent una veu que diu: «¡Hola!, ¡hola!»*), de los que nadie ha sabido nada, nadie ha controlado nada. Y, ahora, no suficiente con eso, ¿ustedes van a aplaudirle entonces a que pongan un millón de euros para convenios singulares?

Mire, no me dé clases de ética, ¡por favor!, no me dé clases de ética, pero lo más importante: no se engañe a usted mismo. Si usted lo que pretende es regular esto, ¡regúlelo!, pero no nos engañe. A nosotros, por lo menos, no nos va a engañar.

Lo que tenemos claro es que cuando gobierna la izquierda lo único que saben hacer es gastar para propaganda aunque aparezca otra cosa.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibàñez.

Senyories, s'ha acabat el debat.

La rèplica ha sigut a la fixació de posició dels grups parlamentaris que han fixat la posició, i ha demanat vosté la rèplica, la seua fixació de posició, i sempre finalitza el debat qui el comença. Per tant, no té dret a replicar. (*Remors*)

¿Per a què demana vosté la paraula?

La senyora Navarro Casillas:

Perquè ha acusat esta persona i este grup parlamentari d'intentar enganyar a esta cambra i, aleshores... (*Remors*)

El senyor president:

No, això forma part el debat i no hi ha hagut ni al·lusió ni té dret a rèplica. Ho lamente molt però el reglament és així. Poden canviar vostés el reglament però a mi em pertoca aplicar-ho.

No té vosté l'ús de la paraula. (*Remors*)

Senyories, anem a passar a la votació. Li donem la benvinguda (*rient*) a la vicepresidenta.

Senyories, comença la votació. Queda aprovada la tramitació de la proposició de llei per 51 vots a favor i 40 abstencions.

Senyories, se suspén la sessió recordant-los que reprendrem el nostre treball a les quatre i mitja, 16:30.

Se suspén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 13 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 33 minuts*)

Preguntes

El senyor president:

Senyories, anem a continuar la nostra sessió amb el punt número 7, que són preguntes que formulen els grups parlamentaris.

Senyor Subías...

Anem a començar amb la pregunta que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibàñez al conseller d'Hisenda i Model Econòmic. Té vosté la paraula per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Ibàñez Bordonau:

Moltes gràcies, president.

Muy buenas tardes, señor *conseller*.

En primer lugar, agradecerle que haya pasado el primer corte del debate de presupuestos. Yo creo que es una buena noticia que usted haya superado la primera parte de ese debate. Queda todavía un debate intenso y que, desde luego, no es nada fácil, sobre todo cuando se está en el gobierno.

Mi pregunta va precisamente dirigida y enfocada hacia los ingresos. Creo que es el capítulo más importante. Para que haya gastos, evidentemente tiene que haber ingresos.

Y los ingresos, como todo el mundo sabe, mayoritariamente nos vienen por el modelo de financiación. Un modelo nefasto. Un modelo creado por el gobierno socialista. Un gobierno del que hoy los socialistas se lamentan de su modelo, pero nadie nos ha explicado todavía por qué votaron a favor de ese modelo.

Un modelo que han hundido a nuestra comunidad económica y financieramente. Y un modelo, además, que nació en un momento extremadamente delicado. Lo dijimos ya desde el lado de los populares.

El Consejo de Política Fiscal y Financiera tardó aproximadamente tres años en concretar cuál iba a ser el nuevo modelo, cuál iba a ser el modelo a sustituir del modelo Aznar.

Pero el momento no podía ser más inoportuno: 2009, finales del 2009, fue un momento en el que la caída de ingresos ya era notoria. Lo veían casi todos, menos los socialistas. En aquel momento ustedes todavía estaban brindando por esos éxitos a nivel de políticas sociales, económicas, de sistema financiero. Ustedes lo veían todo verde y la verdad es que empezaba a estar todo bastante oscuro.

Fue un momento en el que ustedes, por un lado, dijeron que iban a inyectar 11.000 millones a las comunidades autónomas y, por otro lado, le recortaban 8.000 y les pedían 10.000 de anticipos incorrectos.

Fue, sin duda, el peor momento. Un momento que marcó el futuro de esta comunidad. Ya ve, los socialistas aplaudían; hoy están llorando ese momento.

Pero, sin embargo, la situación ha ido cambiando progresivamente. Y, evidentemente, las buenas políticas llevadas a cabo por el gobierno del Partido Popular le han dado la vuelta. Ustedes, los socialistas, nos dejaron un país como Grecia y nosotros hemos vuelto a los españoles un país que crece el doble que Alemania. Fíjese las diferencias.

Pero, evidentemente, eso también tiene una repercusión en las arcas valencianas. Tiene una repercusión que, a pesar del nefasto modelo de financiación que ustedes nos dejaron, es el legado socialista ese modelo de financiación. Sin embargo, el darle la vuelta a la situación económica está haciendo posible que los ingresos por IRPF, que los ingresos por el IVA nos lleven a mayores ingresos.

Por lo tanto, yo le pregunto: ¿qué cantidades iba a recibir la Comunidad Valenciana como consecuencia de la diferencia positiva existente entre los anticipos a cuenta y la liquidación definitiva del 2013 derivada del aumento de ingresos de impuestos como el IRPF y el IVA?

Muchas gracias.

El senyor president:

Gràcies, senyor diputat.

Per a respondre, l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com és habitual en la seua senyoria, té poc a vore el que ha dit amb el que pregunta al final. Però a mi també m'agrada aprofitar l'avinentesa.

Efectivament, tenim un nefast sistema de finançament autonòmic, amb un *statu quo* conformat pel famós pacte Aznar-Zaplana en l'any 2002, que el govern de Rodríguez Zapatero va intentar millorar, sobretot per als que estaven pitjor i, de fet, va millorar per al cas de la Comunitat Valenciana.

¿Per què no va votar a favor el Partit Popular? Perquè en el debat parlamentari va demostrar que el seu interès estava per les comunitats autònomes que la variable principal era la dispersió de la població, i no la població, que era la variable que ens interessava a nosaltres. I per això, com els interessos electorals del Partit Popular en eixes comunitats autònomes era superior a l'interès electoral que tenia en València, per això va votar en contra.

Però va millorar per al cas valencià 2009 sobre 2002. El nefast... el nefast sistema és el del 2002. El nefast sistema és el de 2002. I, per tant, per això volem acabar amb eixe sistema. No volem més pedaços. No volem el pedaç de Rodríguez Zapatero, no volem el pedaç que se va provar de fer l'any 2009; sinó volem un canvi diferent, un sistema diferent en el qual els valencians estigam no maltractats, com hem estat fins ara.

I en relació a la pregunta que ha fet la seua senyoria sobre la quantitat de La Generalitat que va rebre com a conseqüència de la diferència entre els lliuraments de bestreta fets per l'administració general de l'estat i la liquidació definitiva del 2013 pels impostos, la recaptació dels impostos corresponents a l'estat com a l'impost sobre la renda de les persones físiques i impost sobre el valor afegit, he de dir, per a desgràcia de la seua senyoria, que tota eixa història que ha muntat és exactament diferent a la que va passar.

He de dir a la seua senyoria que la liquidació definitiva de l'esmentat exercici 2013 per l'IRPF ha estat de 2.884,23 milions d'euros i la liquidació definitiva per l'IVA ha estat de 3.042 milions d'euros.

Com que els lliuraments de bestreta havien estat de 3.091,6 i 3.083 milions d'euros respectivament, quantitat superior en ambdós casos a les corresponents a les liquidacions definitives, en resulta una quantitat negativa –no positiva–, negativa a rebre, és a dir, a tornar o a descomptar de 207 milions en el cas de l'IRPF i de 40 milions d'euros en el cas de l'IVA. És a dir, un total a tornar per eixos dos conceptes de 248 milions d'euros.

Com pot vore la seua senyoria, o bé les previsions del govern de l'estat foren massa optimistes per a fer els lliuraments, o bé l'economia valenciana es va sublevar i va créixer menys que allò que li ordenava la majoria absoluta del Partit Popular, o bé la gestió de la recaptació fiscal no va ser tan bona com calia.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.
Senyor Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente. (*El senyor Ibáñez Bordonau parla amb el micròfon desconnectat*)

Ya ve, señor *conseller*, ha sido suficiente..., ya ve, señor *conseller*, ha sido suficiente un solo año, un solo ejercicio para que las cosas cambiaran.

En el año 2013 usted ha dicho que la liquidación fue negativa; en el 2014 –que fue la pregunta mía del mes pasado–, la liquidación es positiva, de 1.250 millones –usted dijo aquí en sede parlamentaria–. Un año nos ha bastado, señor *conseller*, para que el Partido Popular le diera la vuelta a la nefasta situación económica que dejó el Partido Socialista, (*aplausiments*) a la nefasta herencia que dejó el Partido Socialista.

Yo le agradezco que usted reconozca que, gracias al Partido Popular, hoy hay más actividad, más empleo, más productividad y mayores beneficios para todos los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplausiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.
Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

No només la realitat desgraciadament és molt diferent de la que vosté conta. Perquè, per exemple, en eixe mateix any, 2013, encara altres impostos, com, per exemple, els impostos especials, també va tindre d'haver una liquidació negativa.

I la qüestió se va fer positiva amb 684 milions perquè va funcionar el fons de convergència autonòmica de 1.080, perquè, inclús, el fons de garantia fou negatiu de 1.039 milions i el fons de suficiència lleugerament positiu, 31 milions d'euros.

Per tant, el resum de la situació, ¿quin és? El resum de la situació és que les previsions que ha fet el Partit Popular en el govern sobre els ingressos fiscals de la nostra comunitat autònoma han segut sempre equivocats. Sempre equivocats i sempre en contra dels interessos dels valencians. No és un problema que cresca l'economia o no cresca l'economia. És que sempre s'equivoquen, i sempre en contra dels interessos dels valencians.

Jo crec, senyoria, que hauríem d'afinar una miqueta el rigor de les nostres intervencions, ¿eh?, perquè el que se liquida són les diferències entre el que se preveu i el que, finalment, realment s'ingressa. I això depèn no tant del que s'ingressa, sinó també de les previsions que s'han fet. Quan les previsions no s'han acostat al que realment s'ingressarà finalment, evidentment ho pot pujar o baixar. Per tant, ací hi ha un problema de previsió, un problema de previsió que, ¡caram!, sempre és negatiu per als interessos valencians.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

A continuació, per a formular la pregunta número 60, la il·lustre diputada Verónica Marcos, per un temps màxim de quatre minuts. Té vosté la paraula.

La senyora Marcos Puig:

Presidente.
Señora *consellera*.

De todos es conocido que para que el señor Puig sea el presidente de los valencianos, para que el presidente menos votado de toda la historia de la democracia de la Comunidad Valenciana sea presidente, Compromís y Podemos pusieron encima de la mesa algunos requisitos reflejados en el pacto del botánico. Uno de ellos era la reversión de los conciertos hospitalarios.

Y mi pregunta es: ¿en la letra pequeña de ese pacto del botánico está cómo van a hacer la reversión de esos conciertos?

Gracias.